Onsdagen, 23 juni 2021

P9_TA(2021)0303

Föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2021 om Europaparlamentets förordning om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning (Europeiska ombudsmannens stadga) och om upphävande av beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom (2021/2053(INL) – 2019/0900(APP))

(2022/C 81/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 228.4 i EUF-fördraget,

— med beaktande av artikel 106a.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

— med beaktande av kommissionens yttrande (COM(2021)0329),

— med beaktande av rådets godkännande (09425/2021),

— med beaktande av sitt beslut av den 10 juni 2021 om ett utkast till Europaparlamentets förordning om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning (Europeiska ombudsmannens stadga) och om upphävande av beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom ([1]),

— med beaktande av artiklarna 46 och 54 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A9-0174/2021).

1. Europaparlamentet antar den bifogade förordningen.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att underteckna förordningen i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

3. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att se till att förordningen offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) Antagna texter, P9_TA(2021)0280.

BILAGA TILL RESOLUTIONEN

Europaparlamentets förordning om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning (Europeiska ombudsmannens stadga) och om upphävande av beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom (2021/2053(INL)–2019/0900(APP))

EUROPAPARLAMENTET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 228.4,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a.1,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska unionens råds godkännande [1],

med beaktande av Europeiska kommissionens yttrande [2],

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Föreskrifterna och de allmänna villkoren för ombudsmannens ämbetsutövning bör fastställas i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 20.2 d och 228, fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*).

(2) Europaparlamentets beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom [3] ändrades senast 2008. Med anledning av Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009 bör beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom upphävas och ersättas med en förordning som antas på grundval av artikel 228.4 i EUF-fördraget.

(3) I artikel 41 i stadgan erkänns rätten till god förvaltning som en grundläggande rättighet för unionsmedborgarna. I artikel 43 i stadgan erkänns rätten att vända sig till Europeiska ombudsmannen vid missförhållanden i unionens institutioners, organs eller byråers verksamhet. För att säkerställa att dessa rättigheter är effektiva och för att förbättra ombudsmannens förmåga att genomföra grundliga och opartiska undersökningar, och därigenom stärka ombudsmannens oberoende på vilket de båda beror, bör han eller hon ges alla nödvändiga verktyg för att på ett framgångsrikt sätt kunna utföra de uppgifter för ombudsmannen som avses i fördragen och i denna förordning.

(4) Fastställandet av de villkor under vilka ett klagomål kan inlämnas till ombudsmannen bör vara förenligt med principen om fullständig, fri och enkel tillgång, med vederbörligt beaktande av särskilda begränsningar som rättsliga och administrativa förfaranden medför.

(5) Ombudsmannen bör agera med vederbörligt beaktande av befogenheterna för de av unionens institutioner, organ eller byråer som är föremål för hans eller hennes undersökningar.

(6) Det är nödvändigt att fastställa förfaranden som ska följas i de fall då ombudsmannens undersökningar uppdagar administrativa missförhållanden. Ombudsmannen bör vid slutet av varje årlig session överlämna en uttömmande rapport till Europaparlamentet. Ombudsmannen bör också ha rätt att i den årsrapporten inkludera en bedömning av efterlevnaden av de rekommendationer som gjorts.

---

[1] Godkännande av den 18 juni 2021 (ännu inte offentliggjort i EUT).
[2] Yttrande av den 18 juni 2021 (ännu inte offentliggjort i EUT).
[3] Beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom av den 9 mars 1994 om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning (EGT L 113, 4.5.1994, s. 15).

(7) För att stärka ombudsmannens roll och främja administrativ bästa praxis inom unionens institutioner, organ och byråer är det önskvärt att ombudsmannen, utan att det påverkar dennes främsta skyldighet – som är att hantera klagomål – ges möjlighet att på eget initiativ genomföra de undersökningar som han eller hon finner berättigade, och särskilt med avseende på upprepade, systemrelaterade eller särskilt allvarliga fall av administrativa missförhållanden.

(8) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ([4]), kompletterad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 ([5]), bör tillämpas på begäranden om tillgång för allmänheten till ombudsmannens handlingar, med undantag för sådana som erhållits i samband med en undersökning, då begärandena bör behandlas av den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som utgör upphovsman.

(9) Ombudsmannen bör ha tillgång till allt som behövs för ämbetsutövningen. I detta syfte bör unionens institutioner, organ och byråer förse ombudsmannen med den information som vederbörande begär i samband med en undersökning. Om ombudsmannens ämbetsutövning skulle kräva att vederbörande får tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av unionens institutioner, organ och byråer eller av medlemsstaternas myndigheter, bör ombudsmannen kunna få tillgång till sådana uppgifter, under förutsättning att det säkerställs att reglerna för dess skydd följs.

(10) Ombudsmannen och dennes personal bör vara skyldiga att behandla den information som de har fått under sin ämbetsutövning förtroligt, utan att det påverkar ombudsmannens skyldighet att informera medlemsstaternas myndigheter om sakförhållanden som kan ha samband med brott och som har kommit till hans eller hennes kännedom inom ramen för en undersökning. Ombudsmannen bör även kunna underrätta unionsinstitutionen, unionsorganet eller unionsbyrån i fråga om sakförhållanden som väcker frågor avseende uppträdandet hos en av deras anställda. Ombudsmannens skyldighet att behandla den information som vederbörande har fått under sin ämbetsutövning förtroligt bör tolkas på ett sätt som inte påverkar ombudsmannens skyldighet att utföra sitt arbete så öppet som möjligt enligt artikel 15.1 i EUF-fördraget. Särskilt bör ombudsmannen, för att vederbörligen kunna utföra sina uppgifter och styrka sina slutsatser, i sina rapporter kunna hänvisa till all information som är tillgänglig för allmänheten.

(11) Om det är nödvändigt för att ombudsmannen ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt, bör vederbörande ges möjlighet att samarbeta och utbyta information med myndigheter i medlemsstaterna, i enlighet med tillämplig nationell rätt och unionsrätt, och med unionens övriga institutioner, organ och byråer i enlighet med tillämplig unionsrätt.

(12) I början av varje valperiod och för hela dess varaktighet bör Europaparlamentet till ombudsman välja en person som är medborgare i unionen och som uppvisar alla erforderliga bevis för oavhängighet och kompetens. Det bör också fastställas allmänna villkor bland annat avseende när ombudsmannens ämbetsutövning ska upphöra, hur denne ska ersättas, vilka handlingar som är oförenliga med ombudsmannens ämbetsutövning, avseende ombudsmannens lön och ombudsmannens immunitet och privilegier.

(13) Det bör anges att ombudsmannen har samma säte som Europaparlamentet enligt led a i den enda artikeln i protokoll nr 6 om lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner och vissa av dess organ, byråer och enheter, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (*Protokoll nr 6*).

(14) Ombudsmannen bör säkerställa en jämn könsfördelning i sammansättningen av sitt kansli, med vederbörlig hänsyn till artikel 1d.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, vilka fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ([6]) (*tjänsteföreskrifterna*).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 25.9.2006, s. 13).

([6]) EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

(15) Det är ombudsmannens uppgift att anta genomförandebestämmelser för denna förordning efter samråd med Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen. I avsaknad av ett yttrande från dessa institutioner inom en rimlig tidsram som i förväg fastställts av ombudsmannen får han eller hon anta de berörda genomförandebestämmelserna. För att garantera rättssäkerhet och högsta standard för ombudsmannens ämbetsutövning bör ett minimum avseende innehållet i de genomförandebestämmelser som ska antas fastställas i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll och principer

1. I denna förordning fastställs föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning (Europeiska ombudsmannens stadga).

2. Ombudsmannen ska fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet och ska agera utan någon form av förhandsgodkännande.

3. Ombudsmannen ska bidra till att upptäcka administrativa missförhållanden i verksamheten inom unionens institutioner, organ och byråer, med undantag av Europeiska unionens domstol i dess rättsliga funktion, med vederbörligt beaktande av artiklarna 20.2 d och 228 i EUF-fördraget och artikel 41 i stadgan, om rätten till god förvaltning.

Inga handlingar som företas av en annan myndighet eller person kan vara föremål för klagomål hos ombudsmannen.

4. Ombudsmannen ska när det är lämpligt lämna rekommendationer, förslag till lösningar och förslag till förbättringar för att avhjälpa missförhållandena.

5. Ombudsmannen får vid utförandet av sina uppgifter inte ifrågasätta domstolsavgöranden eller en domstols behörighet att meddela avgöranden.

Artikel 2

Klagomål

1. Varje unionsmedborgare eller varje annan fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat får, antingen direkt eller genom en ledamot av Europaparlamentet, inge ett klagomål till ombudsmannen gällande fall av administrativa missförhållanden.

2. Ett klagomål ska innehålla en tydlig hänvisning till föremålet för klagomålet och klagandens identitet. En klagande får begära att klagomålet helt eller delvis behandlas konfidentiellt.

3. Ett klagomål ska inges inom två år från den dag då klaganden fick kännedom om de omständigheter på vilka klagomålet grundar sig. Innan klagomålet inges ska klaganden göra lämpliga hänvändelser till den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs.

4. Ombudsmannen ska avvisa ett klagomål om det inte omfattas av ombudsmannens behörighetsområde eller om förfarandekraven i punkterna 2 och 3 inte är uppfyllda. Om ett klagomål inte omfattas av ombudsmannens behörighetsområde får ombudsmannen råda klaganden att inge klagomålet till en annan myndighet.

5. Om ombudsmannen finner att klagomålet är uppenbart ogrundat ska han eller hon avsluta ärendet och informera klaganden om detta beslut. Om klaganden har informerat den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs om sitt klagomål ska ombudsmannen också informera den berörda myndigheten.

6. Klagomål som rör anställningsförhållanden mellan unionens institutioner, organ och byråer och deras personal ska vara tillåtliga endast om den berörda personen har uttömt alla interna administrativa förfaranden, särskilt de som avses i artikel 90 i tjänsteföreskrifterna, och den behöriga myndigheten vid den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs har fattat ett beslut eller tidsfristerna för svar har löpt ut. Ombudsmannen ska också ha rätt att kontrollera de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten vid den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs för att säkerställa skyddet av påstådda offer för trakasserier och för att återupprätta en hälsosam och säker arbetsmiljö där de berörda personernas värdighet respekteras under det att en administrativ utredning pågår, förutsatt att de berörda personerna har uttömt de interna administrativa förfarandena i samband med dessa åtgärder.

7. Ombudsmannen ska underrätta den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs av ett registrerat klagomål så snart klagomålet har förklarats tillåtligt och beslut har fattats att inleda en undersökning.

8. Klagomål som inges till ombudsmannen ska inte påverka tidsfrister för överklaganden i administrativa förfaranden eller domstolsförfaranden.

9. När ombudsmannen förklarar ett klagomål otillåtligt eller beslutar att avsluta behandlingen av detta, på grund av pågående eller avslutade rättsliga åtgärder rörande omständigheter som tagits upp i ett klagomål, ska resultatet av de undersökningar som ombudsmannen redan gjort arkiveras och ärendet ska avslutas.

10. Ombudsmannen ska så snart som möjligt underrätta klaganden om de åtgärder som vidtagits avseende klagomålet och, så långt det är möjligt, försöka att tillsammans med den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs nå en lösning som undanröjer det administrativa missförhållandet. Ombudsmannen ska underrätta klaganden om den föreslagna lösningen tillsammans med eventuella kommentarer från den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs. Klaganden får inkomma med synpunkter eller, när som helst, lämna ytterligare uppgifter som inte var kända vid tiden för inlämnandet av klagomålet.

Om en lösning nås som godtas av klaganden och den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs, får ombudsmannen avsluta ärendet utan att fullfölja det förfarande som föreskrivs i artikel 4.

Artikel 3

Undersökningar

1. Ombudsmannen ska inom ramen för sitt uppdrag företa de undersökningar som han eller hon finner berättigade, antingen på eget initiativ eller på grundval av klagomål.

2. Ombudsmannen ska utan onödigt dröjsmål underrätta den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs om sådana undersökningar. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 får den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs, på eget initiativ eller på begäran av ombudsmannen, översända användbara kommentarer eller bevismaterial.

3. Ombudsmannen får på eget initiativ företa de undersökningar som han eller hon finner berättigade, i synnerhet med avseende på upprepade, systemrelaterade eller särskilt allvarliga fall av administrativa missförhållanden, för att ta itu med dessa fall som en fråga av allmänt intresse. I samband med sådana undersökningar får han eller hon också lägga fram förslag och initiativ för att främja administrativ bästa praxis inom unionens institutioner, organ och byråer.

Artikel 4

Samspel mellan ombudsmannen och institutionerna

1. Om fall av administrativa missförhållanden konstateras efter en undersökning ska ombudsmannen utan onödigt dröjsmål underrätta den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs av slutsatserna av undersökningen och ska, när det är lämpligt, lämna rekommendationer.

2. Den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs ska inom tre månader sända ett detaljerat yttrande till ombudsmannen. Ombudsmannen får på en motiverad begäran av den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs bevilja en förlängning av den tidsfristen. Denna förlängning får inte vara längre än två månader. Om den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs inte avger något yttrande inom den ursprungliga tidsfristen på tre månader eller inom den förlängda tidsfristen, får ombudsmannen avsluta undersökningen utan ett sådant yttrande.

3. Vid avslutandet av en undersökning ska ombudsmannen överlämna en rapport till den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs och, om arten eller omfattningen av det fall av missförhållande som upptäckts så kräver, till Europaparlamentet. Ombudsmannen får lämna rekommendationer i rapporten. Ombudsmannen ska underrätta klaganden om undersökningens resultat, om yttrandet från den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs samt om eventuella rekommendationer som lämnats i rapporten.

4. När det är lämpligt i samband med en undersökning av en unionsinstitutions, ett unionsorgans eller en unionsbyrås verksamhet, får ombudsmannen på eget initiativ eller på begäran av Europaparlamentet höras inför Europaparlamentet på lämplig nivå.

5. Vid slutet av varje årlig session ska ombudsmannen till Europaparlamentet överlämna en rapport om resultaten av de undersökningar som han eller hon gjort. Rapporten ska innehålla en bedömning av efterlevnaden av ombudsmannens rekommendationer, förslag till lösningar och förslag till förbättringar. Rapporten ska också, i förekommande fall, innehålla resultaten av ombudsmannens undersökningar om trakasserier, visselblåsning och intressekonflikter inom unionens institutioner, organ eller byråer.

Artikel 5

Tillhandahållande av information till ombudsmannen

1. I denna artikel avses med *tillhandahållande av information* alla fysiska och elektroniska medel genom vilka ombudsmannen och hans eller hennes kansli ges tillgång till information, inbegripet handlingar, oavsett i vilken form.

2. Dessutom avses med *säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter* uppgifter eller material som placerats på en EU-säkerhetsskyddsklassificeringsnivå och vars obehöriga röjande skulle kunna åsamka unionens eller en eller flera av dess medlemsstaters väsentliga intressen skada i olika grad.

3. Med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel ska unionens institutioner, organ och byråer och medlemsstaternas behöriga myndigheter på begäran av ombudsmannen eller på eget initiativ och utan onödigt dröjsmål tillhandahålla ombudsmannen den information som han eller hon har begärt för en undersökning.

4. Ombudsmannen ska tillhandahållas säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter enligt följande principer och villkor:

a) Den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som tillhandahåller säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter måste ha slutfört sina relevanta interna förfaranden och, om upphovsmannen är en tredje part, måste den sistnämnda ha lämnat sitt skriftliga förhandsgodkännande.

b) Behovsenlig behörighet måste ha fastställts för ombudsmannen.

c) Det måste säkerställas att tillgång till uppgifter på säkerhetsskyddsklassificeringsnivån CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller högre endast beviljas personer som har säkerhetsgodkännande upp till den relevanta säkerhetsskyddsklassificeringsnivån i enlighet med nationell rätt och som godkänts av den behöriga säkerhetsmyndigheten.

5. När det gäller tillhandahållande av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter ska den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs bedöma om ombudsmannen effektivt har inrättat interna säkerhetsbestämmelser samt fysiska och procedurmässiga åtgärder för att skydda säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter. I detta syfte får ombudsmannen och en unionsinstitution, ett unionsorgan eller en unionsbyrå också ingå avtal om fastställande av en allmän ram för tillhandahållande av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter.

6. I enlighet med punkterna 4 och 5 ska tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter ges i de lokaler som tillhör den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs, såvida inte annat överenskommits med ombudsmannen.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 får de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna vägra att tillhandahålla ombudsmannen information som omfattas av nationell rätt om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter eller av bestämmelser som hindrar att informationen lämnas ut.

Den berörda medlemsstaten får dock tillhandahålla sådan information till ombudsmannen på de villkor som fastställs av dess behöriga myndighet.

8. De unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer och de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som tillhandahåller säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter eller annan information som inte är tillgänglig för allmänheten ska de i förväg underrätta ombudsmannen om detta.

Ombudsmannen ska säkerställa att sådan information skyddas på adekvat sätt och får, särskilt, inte lämna ut den till klaganden eller till allmänheten utan förhandsgodkännande från unionsinstitutionen, unionsorganet eller unionsbyrån eller den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten. När det gäller säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter ska godkännandet ges skriftligen.

9. De unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer som vägrar tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter ska tillhandahålla ombudsmannen en skriftlig motivering med angivande av, som minimum, skälen till vägran.

10. Ombudsmannen ska bevara den information som avses i punkt 8 endast till dess att undersökningen har avslutats slutgiltigt.

Ombudsmannen får begära att en unionsinstitution, ett organ eller en byrå eller en medlemsstat bevarar sådan information under en period av minst fem år.

11. Om den begärda hjälpen inte lämnas får ombudsmannen underrätta Europaparlamentet, som ska agera i enlighet med detta.

Artikel 6

Allmänhetens tillgång till ombudsmannens handlingar

Ombudsmannen ska behandla allmänhetens begäranden om tillgång till handlingar, med undantag för sådana som erhållits i samband med en undersökning och som innehas av ombudsmannen under den tid den undersökningen pågår eller, efter det att den avslutats, i enlighet med de villkor och gränser som fastställs i förordning (EG) nr 1049/2001, kompletterad genom förordning (EG) nr 1367/2006.

Artikel 7

Hörande av tjänstemän och övriga anställda

1. Tjänstemän och övriga anställda vid unionens institutioner, organ och byråer ska på ombudsmannens begäran höras om sakförhållanden som rör en pågående undersökning av ombudsmannen.

2. Dessa tjänstemän och övriga anställda ska yttra sig på sin institutions, sitt organs eller sin byrås vägnar. De ska fortsätta att vara bundna av de förpliktelser som följer av de för dem gällande föreskrifterna.

Artikel 8

Undersökningar i samband med visselblåsning

1. Ombudsmannen får genomföra en undersökning för att upptäcka fall av administrativa missförhållanden i behandlingen av information enligt definitionen i artikel 22a i tjänsteföreskrifterna som en tjänsteman eller annan anställd har lämnat till honom eller henne i enlighet med relevanta bestämmelser i tjänsteföreskrifterna.

2. I sådana fall ska tjänstemannen eller den anställde omfattas av det skydd som erbjuds genom tjänsteföreskrifterna i form av rätten att inte behandlas av institutionen, organet eller byrån på ett sätt som är till hans eller hennes nackdel till följd av att han eller hon lämnat informationen.

3. Ombudsmannen får också undersöka om det förekommit administrativa missförhållanden i hanteringen av sådana fall vid den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs, också när det gäller skyddet av berörd tjänsteman eller annan anställd.

Artikel 9

Tystnadsplikt

1. Ombudsmannen och hans eller hennes personal får inte avslöja information eller handlingar som de får tillgång till i samband med en undersökning. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 får de i synnerhet inte avslöja säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter eller interna handlingar från unionens institutioner, organ och byråer som tillhandahållits ombudsmannen eller handlingar som omfattas av unionsrättens tillämpningsområde vad gäller skydd av personuppgifter. De får inte heller avslöja information som skulle kunna skada klagandens eller någon annan berörd persons rättigheter.

2. Utan att det påverkar den allmänna skyldigheten för unionens alla institutioner, organ och byråer att rapportera till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([7]), ska ombudsmannen, om sakförhållanden som framkommit under en av ombudsmannens undersökningar kan utgöra eller ha samband med ett brott, rapportera detta till medlemsstaternas behöriga myndigheter och, i den mån ärendet omfattas av deras respektive behörighetsområde, till Europeiska åklagarmyndigheten, i enlighet med artikel 24 i rådets förordning (EU) 2017/1939 ([8]) och till Olaf.

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

([8]) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

3. Om det är lämpligt, och efter överenskommelse med Europeiska åklagarmyndigheten eller Olaf ska ombudsmannen även underrätta den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som har maktbefogenheter över den tjänsteman eller anställde som berörs, som får inleda lämpliga förfaranden.

Artikel 10

Samarbete med medlemsstaternas myndigheter och med unionens institutioner, organ och byråer

1. Om det är nödvändigt för ombudsmannens ämbetsutövning får ombudsmannen samarbeta med myndigheterna i medlemsstaterna, i enlighet med tillämplig nationell rätt och unionsrätt.

2. Inom ramen för sin ämbetsutövning får ombudsmannen också samarbeta med unionens övriga institutioner, organ och byråer, i synnerhet med dem som ansvarar för att främja och skydda de grundläggande rättigheterna. Ombudsmannen ska undvika överlappningar och dubbelarbete i förhållande till dessa unionsinstitutioners, unionsorgans eller unionsbyråers verksamhet.

3. Alla meddelanden till medlemsstaternas myndigheter med avseende på tillämpningen av denna förordning ska gå via medlemsstaternas ständiga representationer vid unionen, såvida inte den berörda ständiga representationen samtycker till att ombudsmannens kansli får kontakta myndigheterna i den berörda medlemsstaten direkt.

Artikel 11

Val av ombudsmannen

1. Ombudsmannen ska väljas, och kunna utses på nytt, i enlighet med artikel 228.2 i EUF-fördraget bland kandidater som väljs ut genom ett öppet förfarande.

2. Efter offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av begäran om nomineringar ska ombudsmannen utses bland personer som

— är unionsmedborgare,

— fullt ut äger medborgerliga och politiska rättigheter

— uppvisar alla erforderliga bevis för oavhängighet,

— uppfyller kraven för utövandet av det högsta domarämbetet i sitt land eller besitter en sådan erkänd kompetens och sådana erkända kvalifikationer som krävs för att utöva ombudsmannaämbetet, och

— inte har varit nationella regeringsmedlemmar eller ingått bland Europaparlamentets ledamöter, Europeiska rådets medlemmar eller Europeiska kommissionens ledamöter under de senaste två åren före offentliggörandet av begäran om nomineringar.

Artikel 12

Upphörande av ombudsmannens ämbetsutövning

1. Ombudsmannen ska upphöra att utföra sina uppgifter antingen vid slutet av sin ämbetsperiod eller vid frivillig avgång eller avsättning.

2. Ombudsmannen ska stanna i sitt ämbete till dess att en ny ombudsman har valts, utom vid avsättning.

3. Om ämbetet frånträds i förtid ska en ny ombudsman inom tre månader från den tidpunkt då ämbetet blev vakant väljas för den resterande delen av Europaparlamentets valperiod. Fram till dess att en ny ombudsman har valts ska den chefstjänsteman som avses i artikel 16.2 ansvara för de brådskande ärenden som faller inom ombudsmannens ämbetsutövning.

Artikel 13

Avsättning

Om Europaparlamentet avser att begära avsättning av ombudsmannen i enlighet med artikel 228.2 i EUF-fördraget ska det höra ombudsmannen innan en sådan begäran görs.

Artikel 14

Ombudsmannens ämbetsutövning

1. Vid utförandet av sina uppgifter ska ombudsmannen agera i enlighet med artikel 228.3 i EUF-fördraget. Ombudsmannen ska avhålla sig från alla handlingar som är oförenliga med de nämnda uppgifterna.

2. Vid ämbetstillträdet ska ombudsmannen avge en högtidlig försäkran inför domstolen om att han eller hon ämnar utöva de uppgifter som avses i fördragen och i denna förordning med fullständig oavhängighet och opartiskhet och att han eller hon ämnar respektera de förpliktelser som följer av ämbetet under ämbetsperioden och efter dess utgång. Den högtidliga försäkran ska särskilt omfatta plikten att efter ämbetsperiodens utgång uppträda med integritet och omdöme när det gäller att acceptera vissa befattningar eller förmåner.

3. Under ombudsmannens ämbetsperiod får vederbörande inte åta sig någon annan politisk eller administrativ uppgift eller utöva någon annan verksamhet, oavsett om den är avlönad eller inte.

Artikel 15

Lön, privilegier och immunitet

1. Ombudsmannen ska ha samma ställning som en domare vid domstolen när det gäller lön, traktamenten och pension.

2. Artiklarna 11–14 och 17 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och till fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ska tillämpas på ombudsmannen samt tjänstemännen och övriga anställda vid ombudsmannens kansli.

Artikel 16

Ombudsmannens kansli

1. Ombudsmannen ska tilldelas en lämplig budget som är tillräcklig för att säkerställa ombudsmannens oberoende och utförandet av hans eller hennes uppgifter.

2. Ombudsmannen ska biträdas av ett kansli. Ombudsmannen ska utse kansliets chefstjänsteman.

3. Tjänstemännen och övriga anställda vid ombudsmannens kansli ska lyda under tjänsteföreskrifterna. Antalet tjänstemän i kansliet ska anpassas varje år som ett led i budgetprocessen.

4. När tjänstemän i unionen flyttas över till ombudsmannens kansli ska detta anses utgöra uppehållande av annan tjänst i tjänstens intresse i enlighet med artikel 37 första stycket a och artikel 38 i tjänsteföreskrifterna.

Artikel 17

Ombudsmannens säte

Ombudsmannens säte ska ha samma säte som Europaparlamentet enligt led a i den enda artikeln i protokoll nr 6.

Artikel 18

Genomförandebestämmelser

Ombudsmannen ska anta genomförandebestämmelser för denna förordning, efter samråd med Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen. Dessa ska vara förenliga med denna förordning och ska som minimum omfatta bestämmelser om

a) processuella rättigheter för klaganden och den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs,

b) mottagande, behandling och avslutande av klagomål,

c) undersökningar på eget initiativ, och

d) uppföljningsundersökningar.

Artikel 19

Slutbestämmelser

1. Beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom ska upphöra att gälla.

2. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i …

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande